

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (KOM (2012) 270 endelige udgave)

Dette notat oversendes ligeledes til Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg.

1. Resumé

Forslaget ændrer forordning (EF) nr. 1225/2009 (antidumpingforordningen), hvad angår bestemmelserne om Kommissionens behandling af anmodninger om markedsøkonomisk behandling fra virksomheder, der er omfattet af antidumpingundersøgelser af eksport til EU fra lande uden markedsøkonomisk status. De foreslåede ændringer omfatter forordningens bestemmelser vedrørende virksomheders ret til at få undersøgt deres anmodninger samt den gældende tidsfrist for endelig beslutning herom. Ændringerne er en konsekvens af en afgørelse af 2. februar 2012 ved EU-domstolen i sag C-249/10 P – Brosmann m.fl. mod Rådet.

2. Baggrund

Kommissionen har fremsat et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab. Retsgrundlaget for forslaget er artikel 207, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Forslaget skal behandles efter den almindelige lovgivningsmæssige procedure i henhold til TEUF artikel 294.

Forslaget er stillet af Kommissionen som konsekvens af EU-domstolens afgørelse af 2. februar 2012 i en appelsag, der vedrørte Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på visse typer af skotøj med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam, jf. C-249/10 P – Brosmann m.fl. mod Rådet. Afgørelsen faldt ikke ud til fordel for Rådet.

Afgørelsen har ført til, at forordning nr. 1472/2006 er blevet annulleret for så vidt angår klagerne i den pågældende appelsag (Brosmann m.fl.). Sagen kan dog få bredere konsekvenser, idet den kan føre til appelsager i andre sager, som må forventes at føre til lignende annulleringer.

3. **Formål og indhold**

I henhold til artikel 17 i den nuværende antidumpingforordning har Kommissionen i sager, der fx omfatter et stort antal eksporterende producenter, ret til at basere sine antidumpingundersøgelser på en stikprøve. De virksomheder, der indgår i stikprøven, vil blive genstand for individuel undersøgelse og få fastsat en individuel toldsats. Virksomheder, der ikke inkluderes i stikprøven, vil som udgangspunkt blive pålagt en told, der svarer til det vægtede gennemsnit af de i stikprøven beregnede satser. Dog kan virksomheder, der har indgivet de nødvendige oplysninger inden for de i forordningen fastsatte frister, men som ikke er blevet udtaget som del af stikprøven, opnå individuel behandling og dermed få fastsat en individuel toldsats, såfremt det ikke har negativ virkning på Kommissionens mulighed for at afslutte sine undersøgelser til tiden.

Artikel 2(7) i den nuværende antidumpingforordning fastslår desuden, at når Kommissionens undersøgelser retter sig mod varer fra lande, som ikke har status som markedsøkonomier (fx Kina), kan eksporterende producenter anmode om at blive behandlet på markedsøkonomiske vilkår, såfremt de lever op til en række fastsatte kriterier. Dette vil ofte føre til en lavere told for de pågældende virksomheder. Kommissionen skal færdigbehandle disse anmodninger inden 3 måneder.

Kommissionen har i praksis anvendt artikel 17 til ligeledes at gøre brug af stikprøver i undersøgelser vedrørende markedsøkonomisk behandling, jf. artikel 2(7). Således gennemgår Kommissionen ikke nødvendigvis alle konkrete anmodninger ud fra det hensyn, at det vil give en uforholdsmæssig stor administrativ byrde.

I afgørelsen fra EU-domstolen anføres det imidlertid, at antidumpingforordningen ikke giver grundlag for at foretage stikprøver ved undersøgelser i henhold til artikel 2(7) med henvisning til bestemmelserne i artikel 17. Således slår dommen fast, at Kommissionen under de eksisterende regler er forpligtet til at behandle samtlige anmodninger om markedsøkonomisk behandling. Samtidigt understreger dommen, at Kommissionen er forpligtet til at overholde 3-måneders fristen for behandling af anmodninger.

Kommissionen påpeger i forslaget, at den hidtil anvendte praksis ikke er i modstrid med verdenshandelsorganisationens regelsæt og praksis. Derfor ønsker Kommissionen med forslaget at kodificere den gældende internationale praksis gennem visse tilpasninger af antidumpingforordningen.

Forslaget rummer følgende elementer:

- A. Forslag om indførelse af en bestemmelse, der præciserer, at artikel 17 vedrørende brug af stikprøver også kan finde anvendelse ved anmodninger fra virksomheder om markedsøkonomisk behandling. Dette indebærer, at Kommissionen har ret til at afvise at behandle anmodninger om markedsøkonomisk behandling fra eksporterende

producenter, som ikke er omfattet af stikprøven, med mindre de iht. artikel 17(3) har anmodet om og fået en individuel behandling.

- B. Forslag, der præciserer, at toldsatsen for eksporterende producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 17, men som hverken er omfattet af stikprøven eller har opnået individuel behandling ikke må overstige det vægtede gennemsnit af toldsatserne for de virksomheder, der indgår i stikprøven.
- C. Forslag om fjernelse af fristen på 3 måneder for afgørelser om markedsøkonomisk behandling.
- D. Forslag om, at præciseringerne gøres gældende for igangværende og alle nye undersøgelser fra tidspunktet for forordningens ikrafttrædelse af hensyn til forudsigeligheden for alle berørte parter.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEUF artikel 294 høres. Der foreligger endnu ikke en udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Forslaget hører under EU's enekompetence. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er således ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ingen.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Forslagets gennemførelse vil ikke få lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslagets gennemførelse forventes ikke at få samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget medfører ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Forslaget har været i høring i Handelspolitisk Specialudvalg. Der er ikke modtaget bemærkninger.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at der vil være overordnet tilslutning til forslaget. Det kan dog forventes, at fjernelsen af den nuværende tidsfrist for gennemførelse af Kommissionens undersøgelser af, hvorvidt der kan gives markedsøkonomisk behandling til individuelle virksomheder vil give anledning til bemærkninger. Det forventes, at flertallet af EU's medlemslande vil kunne acceptere en forlængelse af fristen til 6 måneder.

12. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen forholder sig i udgangspunktet positiv overfor forslaget, da det vil konsolidere den nuværende internationale praksis og styrke det juridiske grundlag samt den juridiske forudsigelighed. Regeringen finder dog, at der er behov for yderligere drøftelser af Kommissionens forslag om at fjerne tre-måneders fristen med henblik på, at undersøge mulighederne for at erstatte forslaget med en mere balanceret og realistisk frist.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.